

Saya puashati kehendak-kehendak di atas telah dipatuhi sebagaimana terkandung dan diperakui oleh tuan Kadi dalam borang ikrar orang yang masuk Islam (Eks.D5).

Seksyen 141 menetapkan supaya seseorang yang memeluk agama Islam hendaklah dilaporkan dengan segera kepada MAIK.

Saya puashati pegawai pembantu agama telah memanjangkan borang ikrar orang yang masuk Islam (D5) kepada MAIK.

Kesimpulannya saya ialah peruntukan Enekmen itu dan peraturan di bawahnya telah dipatuhi mengenai simati memeluk agama Islam.

Oleh hal yang semikian saya menggenepikan dengan kos perintah injuksi yang dikeluarkan oleh saya pada 29 Julai 1993 dan dilanjutkan pada 31 Julai 1993 dalam SP24-619-93 dan menolak dengan kos permohonan plaintif dalam SP24-628-93.

a

PENDAKWA RAYA

lwn.

LOGANATHAN A/L SELLATHURAI

MAHKAMAH TINGGI, PULAU PINANG
TUAN HAJI YAACOB BIN HAJI ISMAIL PK
[PEMBICARAAN JENAYAH NO. 47-34-88]
23 OKTOBER 1993

b

DADAH BERBAHAYA: Pertuduhan mengedar dadah berbahaya-Sama ada pihak pendakwaan telah membuktikan kes prima facie-Sama ada pembelaan boleh dipercayai - Pemakaian anggapan-anggapan di bawah ss. 37(d) dan 37(da)(vi) Akta Dadah Berbahaya 1952 - Sama ada tertuduh telah berjaya menyangkal anggapan-anggapan tersebut - Sama ada tertuduh telah menimbulkan keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwa.

c

d

e

f

g

h

i

Orang Kena Tuduh (OKT) telah dibicarakan atas tuduhan mengedar 14.87 kilogram ganja, satu kesalahan di bawah s. 39B(1) Akta Dadah Berbahaya 1952 (Akta tersebut). Kes pihak pendakwaan ialah bahawa OKT telah diperhatikan oleh satu pasukan polis membimbit satu karung plastik dengan tangan kanan dan satu ikatan bungkusan dengan tangan kirinya. OKT telah ditangkap dan pemeriksaan dan ujian keatas kandungan karung plastik dan bungkusan tersebut telah dijalankan dan didapati ia mengandungi ganja seberat 14.87 kilogram.

OKT dalam keterangan bersumpahannya telah menafikan yang dia ada memegang barang-barang yang dirampas oleh polis. OKT seterusnya mengatakan bahawa dia tidak tahu isi kandungan kedua-dua plastik itu dan menerangkan bahawa seorang bernama Abdul Rashid yang berada dalam kereta yang dinaikinya telah meletakkan kedua-dua plastik tersebut atas pavement apabila OKT turun dari kereta berhampiran tempat dimana ia ditangkap.

Diputuskan:

[1] Keterangan OKT tidak dapat dipercayai oleh sebab selain dari membuat penafian yang ia memiliki barang-barang kes, dia tidak memberi keterangan lain yang boleh menyokong kesnya. Keterangan OKT bercanggah dengan keterangan SP2 dan SP4. Tiada sebab untuk SP2 dan SP4 berbohong untuk menganiaya OKT. Selain daripada itu OKT boleh memanggil

Abdul Rashid, yang ditawarkan oleh pihak pendakwa kepadanya, untuk membantu kesnya tetapi dia memilih tidak berbuat demikian.

[2] Setelah menimbangkan semua keterangan yang dikemukakan dalam kes ini Mahkamah memutuskan pihak pendakwa telah membuktikan kes terhadap OKT tanpa sebarang keraguan yang munasabah.

[OKT didapati bersalah dan disabitkan kesalahannya. Hukuman mati dijatuhkan keatas OKT].

Kes-kes yang dirujuk:

Haw Tua Tau lwn. PP [1981] 1 CLJ 123/[1981] 2 MLJ 49 (diikuti)

Mohamad Radhi bin Yaakob lwn. PP [1991] 3 CLJ 2073/[1991] 3 MLJ 169 (dirujuk)

Perundangan yang dirujuk:

Akta Dadah Berbahaya 1952, s. 37(d), (da)(vi), (j), 39B(1), (2)

Bagi pihak Pendakwa Raya - Che Mohd. Ruzima bin Ghazali, TPR

Bagi pihak OKT - P.M. Mahalingam; T/n. P.M. Mahalingam & Co.

ALASAN PENGHAKIMAN

Haji Yaacob bin Haji Ismail PK:

Pertuduhan ke atas Orang Kena Tuduh (OKT) adalah seperti berikut:

Bahawa kamu pada 17 Mei 1987 jam lebih kurang 5.00 petang, di Stesyen Minyak Shell Jalan Jelutong, di dalam daerah Georgetown di dalam negeri Pulau Pinang telah mengedar dadah berbahaya iaitu 14.87 kilogram ganja yang mana kamu telah melakukan kesalahan di bawah s. 39B(1) Akta Dadah Berbahaya 1952 (semakan 1980) dan boleh dihukum di bawah s. 39B (2) Akta yang sama.

Ringkasan Kes:

Pada 17 Mei 1987 sepasukan polis yang diketuai oleh PPP Ayob bin Kadir (SP2) dari Cawangan Anti Dadah (CAD) telah membuat operasi di Jelutong, Pulau Pinang. Dia mengetuai satu pasukan polis dari Bukit Aman, Kuala Lumpur. Tempat operasi ialah di kawasan stesyen minyak Shell di Jelutong, Pulau Pinang. Dalam pasukan polis itu ada seramai tujuh orang. Mereka membuat operasi itu dengan menaiki sebuah van samaran dan menjalankan pemerhatian di satu kawasan letak kereta di hadapan sebelah kiri stesyen minyak tersebut.

a Kumpulan itu membuat pemerhatian selama 40 minit. Lebih kurang jam 4.55 petang dari tempat pemerhatian dalam van anggota-anggota polis telah nampak seorang lelaki India berjalan masuk ke kawasan letak kereta tersebut. Lelaki itu membimbit satu karung pelastik warna putih dengan tangan kanan. Ditangan kiri dia membimbit satu ikatan bungkusan yang diikat dengan tali pelastik.

b Apabila lelaki itu sampai kira-kira 15 meter dari van di mana anggota polis membuat pemerhatian, anggota polis telah keluar dari van samaran dan menyerbu ke arahnya. Dia telah dikepung dan ditahan. Lelaki itu telah membuang kedua-dua bungkusan yang dipegangnya ke atas tarmac tempat letak kereta.

c Lelaki itu (OKT) telah ditangkap oleh polis dan bungkusan-bungkusan yang dibawanya dirampas. Pemeriksaan telah dibuat terhadap bungkusan-bungkusan itu dan dalam karung gula berwarna putih didapati 8 bungkusan berisi daun-daun kering. Dalam bungkusan yang berikat didapati 7 bungkusan daun-daun kering.

d Kesemua bungkusan mengandungi daun-daun kering telah dihantar ke Jabatan Kimia untuk analisa. Ahli Kimia telah mengesahkan bahawa daun-daun kering itu ialah ganja (cannabis) menurut definasi dalam Akta Dadah Merbahaya 1952.

e Kes Pihak Pendakwa

f P/TPP Ayob (SP2) dari CAD, Bukit Aman, Kuala Lumpur telah mengetuai satu pasukan polis menjalankan operasi pada 17 Mei 1987 di kawasan Jelutong, Pulau Pinang. Pasukan itu dianggotai oleh 7 orang semuanya.

g Lebih kurang pukul 4.15 petang pasukan itu telah berada di satu kawasan letak kereta dihadapan sebelah kiri stesyen minyak Shell di Jelutong, Pulau Pinang. Mereka berada dalam bahagian belakang van samaran yang dipandu oleh seorang anggota polis. Van itu diberhentikan kira-kira 30 meter dari satu persimpangan jalan di sebelah sebuah bangunan bernama Shell House.

h Anggota-anggota polis telah membuat pemerhatian dari dalam van selama 40 minit menerusi lubang-lubang perhatian di dinding van yang direka khas untuk tujuan operasi.

i

SP2 kemudian mengarah dua anggota polis supaya keluar dari van dan ambil kedudukan baru diperhentian bas di hadapan stesyen minyak Shell.

Lebih kurang jam 4.55 petang, dari kedudukan dalam van SP2 telah melihat seorang lelaki India berjalan masuk ke kawalan letak kereta dari arah persimpangan jalan di sebelah Shell House. Dia nampak lelaki tersebut berjalan membimbit satu karung pelastik warna putih dengan tangan kanan. Karung pelastik itu kelihatan berisi sesuatu. Dia juga nampak lelaki India itu membimbit satu ikatan bungkusan di tangan kirinya.

Apabila lelaki India itu sampai lebih kurang 15 meter dari kedudukan pasukan serbuan dalam van SP2 telah memberi arahan kepada semua anggotanya supaya keluar dari van dan membuat serbuan. Dia bersama anggota dalam van dan 2 anggota di perhentian bas telah menyerbu ke arah lelaki India itu.

SP2 telah mengenalkan diri sebagai polis kepada lelaki India itu dan mengepungnya. Apabila dikepung lelaki India itu (OKT) telah membuang kedua-dua bungkusan yang dibimbitnya ke atas tarmac tempat letak kereta dan cuba melarikan diri dari kawasan itu.

SP2 telah menahan OKT dan seterusnya memeriksa karung pelastik putih yang bertanda MFG Co. Bhd. Semasa memeriksa karung itu SP2 menjumpai 8 bungkusan berisi daun kering (Exh. P5A-H). Setiap bungkusan dibalut dengan surat khabar Siam dan juga pelastik jernih. SP2 juga memeriksa ikatan bungkusan dan dapati tujuh bungkusan yang mengandungi daun-daun kering (Exh. P7A-G). Kesemua 7 bungkusan dibungkus dengan surat khabar Siam dan pelastik jernih.

Setelah menjumpai Exh. P5A-H dan Exh. P7A-G SP2 telah menangkap OKT dan membawanya masuk ke van samaran bersama barang-barang yang telah dirampas. OKT kemudian dibawa ke Ibu Pejabat Kontinjen Polis Pulau Pinang.

Tai Teik Siew (SP1) Ahli Kimia, menyatakan pada 19 Mei 1987 dia telah menerima dari PPP Roslan (SP6) dua bungkusan. SP1 telah menganalisa kedua-dua bungkusan tersebut. Bungkusan A mengandungi 7.7 kg. ganja (**cannabis**) dan bungkusan B mengandungi

a 7.10 kg. cannabis. Keatas tumbuhan kering SP1 telah membuat 4 ujian seperti berikut dan keputusannya ialah:

1. Physical Examination

Dapati semua tumbuhan dari satu jenis saja yang mempunyai ciri-ciri sama dengan cannabis.

2. Ujian Mikroskop

Di bawah mikroskop resin boleh nampak dengan banyak. Juga mikroskopik dan morphologic features yang serupa dengan cannabis boleh dilihat.

3. Ujian Dequenois Levine Test

Ujian ini memberi keputusan positif menunjukkan bahan tumbuhan itu cannabis dan untuk final confirmation.

4. Ujian Thin Layer Chromatography

Ujian ini memberi keputusan positif mengesahkan bahan tumbuhan itu cannabis.

SP1 mengesahkan dari empat ujian yang dibuatnya dia dapati bahan tumbuhan itu cannabis seperti yang ditakrifkan dalam Akta Dadah Merbahaya 1952. Dia juga menyatakan bagi ujian pertama dia telah memeriksa semua bungkusan. Untuk ujian No. 2, 3 dan 4 dia telah ambil random representative sample mengandungi 20 sample dari tiap-tiap bungkusan.

D/Kpl. Ahmad (SP4) menyatakan dia seorang anggota yang menjalankan operasi yang diketuai oleh SP2 pada 17 Mei 1987 di kawasan petrol pump Shell di Jelutong, Pulau Pinang.

Pasukan itu telah buat serang hendap dengan bersembunyi dalam van samaran berhampiran dengan petrol pump itu. Lebih kurang jam 4.30 petang melalui lubang di van samaran SP4 telah nampak seorang lelaki India keluar dari satu lorong di belakang stesyen pump Shell berjalan menuju ke arah van mereka. Dia nampak lelaki India itu membawa dua bungkusan iaitu di tangan kanan satu bungkusan besar warna putih dan di tangan kiri satu bungkusan yang berikat.

Sejurus kemudian SP2 arah anggota polis dalam van supaya keluar dan tangkap lelaki India itu. Apabila anggota polis menghampiri lelaki itu, SP4 lihat lelaki India itu terkejut dan

i

terhenti serta terus melepaskan kedua-dua bungkusan yang dipegangnya. Dia juga cuba lari dari diri. SP4 telah tangkap lelaki India itu yang berkeadaan takut dan menggigil. SP2 kemudian memeriksa badan lelaki India itu dan barang-barang yang dijumpai.

Dalam soal balas oleh peguambela, SP4 menyatakan dia mula-mula nampak lelaki India itu (OKT) kira-kira 15 meter dari van tempat serang hendap. Dia nampak OKT memegang beg putih di tangan kanan dan satu bungkusan lagi di tangan kiri. OKT ditangkap semasa dia berjalan ke arah van di mana SP4 bersempunyi.

PPP Roslan (SP6) bertindak sebagai pegawai penyiasat dalam kes ini. Pada 17 Mei 1987 jam 9.30 malam SP6 telah terima Exh. P5A-H dan Exh. P7A-G daripada SP2 di Cawangan Anti Dadah, Ibu Pejabat Polis Kontinjen, Pulau Pinang. Oleh sebab sudah lewat malam SP6 telah simpan barang kes di dalam kabinet di pejabat Insp. Samsuddin (SP7).

Pada 19 Mei 1987 jam 9.30 pagi SP6 telah menghantar barang-barang kes kepada Ahli Kimia (SP1) di Jabatan Kimia Pulau Pinang. SP6 terima balik barang-barang kes dari Jabatan Kimia pada 22 September 1987 berserta satu laporan kimia. Barang-barang kes dibawa balik ke Ibu Pejabat Kontinjen dan disimpan dalam kabinet di bilik Insp. Samsuddin (SP7). Kemudian barang-barang ini diserahkan kepada PPP Lim Poh Soon untuk disimpan dalam kabinet Ibu Pejabat Polis Kontinjen.

Insp. Samsuddin (SP7) menyatakan dia telah menolong SP6 untuk menyimpan barang-barang kes dalam kabinet di pejabatnya pada 17 Mei 1987. SP6 telah gunakan pejabat SP7 hingga 19 Mei 1987. Sekali lagi pada 22 Mei 1987 SP6 telah gunakan kabinet SP7 untuk menyimpan barang-barang kes. Kemudian pada 23 Mei 1987, SP6 serah kunci bilik kepada SP7.

Barang-barang kes (Exh. P5A-H dan Exh. P7A-G) telah diserahkan oleh SP7 kepada PPP Lim Poh Soon. Pada 13 Januari 1988, PPP Yeap Hooi Pin (SP8) telah ambil alih tugas-tugas PPP Lim Poh Soon yang telah meninggal dunia. (Lihat Surat Kematian Exh. P13). Ini termasuklah tugas menyimpan barang-barang kes. Kemudian pada 31 Oktober 1988 SP8 serahkan tugas kepada TPP Abidin (SP9). Kemudian SP9 serahkan Exh. P5A-H dan Exh. P7A-G kepada

a PPP Ismail (SP10) pada 19 Jun 1992. SP10 telah menjaga exhibit ini hinggalah kes ini dibicarakan pada 19 April 1993.

Samaada kes prima facie telah dibuktikan

Di akhir kes pihak pendakwa Mahkamah telah mendapati bahawa pihak pendakwa telah membuktikan fakta-fakta berikut:

- b** (i) Barang kes (Exh. P5A-H dan Exh. P7A-G) adalah ganja seperti yang dimaksudkan dalam Akta Dadah Merbahaya 1952. Ini dibukti oleh pemereksaan Ahli Kimia (SP1).
- (ii) Pihak pendakwa tidak memakai anggapan di bawah s. 37(j) Akta Dadah Merbahaya. Oleh itu hujah penguambela OKT tentang anggapan ini tidak relevan.
- (iii) Barang kes (Exh. P5A-H dan Exh. P7A-G) telah dikendali dengan betul. SP2 telah serah kepada SP6 kemudian kepada Ahli Kimia (SP1). SP6 menerima balik exhibit ini dari SP1. SP6 serah kepada Insp. Samsuddin (SP7). Kemudian kepada PPP Lim Poh Soon. Apabila PPP Lim meninggal dunia SP8 ambil alih tugas. Dia serah kepada SP9 dan akhirnya kepada SP10. Keselamatan exhibit telah dijaga dengan rapi walaupun telah melalui beberapa orang saksi.
- d** (iv) Oleh sebab OKT telah ditangkap sedang membawa barang kes (Exh. P5A-H dan Exh. P7A-G) anggapan memiliki barang tersebut di bawah s. 37(d) Akta Dadah Merbahaya telah berbangkit. Begitu juga sebab berat dadah yang dirampas dari OKT ialah 14.87 kg. anggapan di bawah s. 37(da)(vi) Akta tersebut juga terpakai terhadap OKT.
- e**
- f**

Berdasarkan kepada fakta-fakta di atas dan berpandukan kes *Haw Tua Tau lwn. PP* [1981] 2 MLJ 49 Mahkamah berpendapat pihak pendakwa telah membuktikan suatu kes *prima facie* terhadap OKT yang jika tidak disangkal olehnya boleh mensabitkan kesalahannya. OKT telah dipanggil untuk membela diri.

Kes pihak tertuduh

- g**
- h** OKT telah memilih untuk memberi keterangan dengan bersumpah. Dalam keterangannya OKT menyatakan pada hari ia ditangkap iaitu pada 17 Mei 1987 sebelah petang dia ada di rumahnya. Semasa di rumah dua orang telah datang jumpa dia. Mereka ialah Abdul Rashid dan Mohd. Hanifa.
- i**

Menurut OKT Rashid dan Mohd. Hanifa telah ajak dia pergi bersiar-siar dengan sebuah kereta No. PAC 37. Mohd. Hanifa telah pandu kereta itu. OKT duduk di bahagian hadapan kereta sebelah pemandu. Abdul Rashid duduk di bahagian belakang. OKT menyatakan ada barang di tempat duduk belakang. Barang itu ialah dua beg pelastik.

OKT menyatakan dia tidak tahu isi kandungan kedua pelastik itu. Dia juga menyatakan Abdul Rashid beri tahu dia ada barang dalam pelastik.

Setelah sampai di Shell stesyen Rashid telah mengeluarkan barang itu daripada kereta dan letakkan atas pavement di sebelah kereta.

OKT kemudian keluar daripada kereta sebab rasa sakit perut dan hendak pergi ke tandas di Shell stesyen. Semasa berjalan menuju ke tandas OKT dengar jeritan "tangkap, tangkap". Lepas itu OKT telah ditangkap oleh polis.

OKT kemudian membawa polis ke sebuah woksop di Jalan Sungai Pinang. Di situ polis telah menangkap Abdul Rashid.

Apabila disoal balas oleh Timbalan Pendakwa Raya OKT menafikan semasa ditangkap dia memegang barang-barang yang dirampas oleh polis. Dia juga menyatakan dia tidak pernah lihat barang-barang itu.

Pendaftar Mahkamah Sesyen Pulau Pinang (SD1) telah menyatakan menurut rekod nota-nota Mahkamah No. 91/12/87 terdapat dua orang kena tuduh iaitu Loganathan dan Abdul Rashid. Tuduhan ialah di bawah s. 39 Dangerous Drugs Act 1952.

Penilaian kes pihak tertuduh

(i) Samada pembelaan boleh dipercayai.

Secara pokoknya OKT telah menafikan tuduhan memiliki ganja dengan menyatakan dia tidak memegang kedua-dua bungkusan yang telah dirampas. Dia juga menyatakan dia tidak pernah lihat bungkusan-bungkusan itu. Selain dari itu dia tidak memberi keterangan yang lain. Dalam penghakiman Mahkamah adalah tidak cukup bagi OKT membuat penafian sahaja dengan tidak memberi butir-butir lanjut. Penafian OKT tidak disokong dengan keterangan. Dia tidak dapat menjawab keterangan pihak pendakwa menerusi saksi-saksi SP2 dan SP4 yang menyatakan mereka nampak OKT berjalan membimbit satu karung pelastik warna putih dengan tangan kanan. Di

a tangan kiri OKT membimbit satu ikatan bungkusan. Tidak mungkin kedua-dua saksi itu telah tersilap pandang.

OKT telah cuba melibatkan seorang bernama Abdul Rashid yang duduk di bahagian belakang kereta yang ditumpanginya No. PAC 37. Menurut OKT di tempat duduk belakang terdapat dua beg pelastik dan Abdul Rashid beritahu OKT ada barang dalam pelastik. OKT juga menyatakan apabila sampai di Shell stesyen Rashid telah mengeluarkan barang-barang itu daripada kereta dan letak atas pavement sebelah kereta.

c Dari keterangan SP2 dan SP4 mereka nampak OKT berjalan seorang diri masuk ke kawasan letak kereta dari arah persimpangan jalan di sebelah Shell House. SP2 dan SP4 lihat OKT membimbit satu karung pelastik putih di tangan kanan dan satu ikatan bungkusan di tangan kiri. Kedua saksi tidak nampak kereta No. PAC 37 masuk ke kawasan stesyen Shell. SP2 menyatakan dia nampak OKT membuang kedua bungkusan yang dibimbitnya ke atas tarmac tempat letak kereta dan cuba melarikan diri sebelum dia ditangkap.

e Keterangan OKT bercanggah dengan keterangan SP2 dan SP4. Tiada sebab untuk SP2 dan SP4 berbohong untuk menganiaya OKT. Jelaslah kepada Mahkamah keterangan OKT tidak benar. OKT dengan mudah boleh menyangkal keterangan pendakwa dengan memanggil Abdul Rashid, seorang saksi yang ditawarkan kepada pihak tertuduh oleh pihak pendakwa.

OKT juga tidak dapat menyangkal anggapan-anggapan di bawah s. 37(d) dan s. 37(da)(vi) Akta Dadah Merbahaya. Oleh itu anggapan-anggapan ini kekal terhadap OKT.

g Pada pandangan saya, keterangan OKT tidak dapat dipercayai oleh sebab selain dari membuat penafian yang ia memiliki barang-barang kes dia tidak memberi keterangan lain yang boleh menyokong kesnya. OKT boleh memanggil Abdul Rashid yang ditawarkan oleh pihak pendakwa kepadanya untuk membantu kesnya tetapi dia memilih tidak berbuat demikian.

OKT boleh juga memanggil Mohd. Hanifa yang dikatakan olehnya sebagai pemandu kereta No. PAC 37. Tetapi dia juga tidak berbuat demikian. Dalam pandangan Mahkamah "Mohd. Hanifa" adalah tidak wujud dan hanya direka oleh OKT saja untuk menyelamatkan dirinya.

i

(ii) *Samada* pihak tertuduh telah menimbulkan keraguan yang munasabah pada kes pendakwa.

Seterusnya Mahkamah telah menimbangkan samada pihak tertuduh telah menimbulkan apa-apa keraguan yang munasabah terhadap kes pihak pendakwa. Dari segi pemilikan barang yang dirampas (Exh. P5A-H dan Exh. P7A-G) tidak didapati keraguan bahawa OKT telah memiliki barang-barang itu. Dalam kes ini OKT telah ditangkap oleh anggota serbuan Polis yang memerhati pergerakannya semasa dia memegang exhibit-exhibit itu.

Setelah mengkaji keterangan OKT Mahkamah mendapati tiada keraguan yang munasabah yang telah ditimbulkannya untuk meragukan kes pihak pendakwa (lihat *Mohamad Radhi bin Yaakob lwn. PP* [1991] 3 MLJ 169).

Keputusan

Setelah menimbangkan semua keterangan yang dikemukakan dalam kes ini Mahkamah memutuskan pihak pendakwa telah membuktikan kes tanpa sebarang keraguan yang munasabah. OKT didapati bersalah di atas tuduhan mengedar dadah di bawah s. 39B(1) Akta Dadah Merbahaya dan disabitkan kesalahannya.

Di bawah s. 39B(2) hanya satu hukuman yang diperuntukkan oleh undang-undang kepada sesiapa yang mengedar dadah ialah hukuman mati. Oleh itu Mahkamah menjatuhkan hukuman mati terhadap OKT.

**a PERWAJA STEEL SDN. BHD.
& 1 LAGI**

lwn.

**MAJLIS DAERAH KEMAMAN,
TERENGGANU**

**b MAHKAMAH TINGGI, KUALA LUMPUR
DATUK MOKHTAR BIN HAJI SIDIN H.
[SAMAN PERMULAAN NO. S5-24-59-94]
18 FEBUARI 1994**

**c INTERPRETASI: "Local authority"- Seksyen 3,
Akta Jalan, Parit dan Bangunan, 1974- Takrif-
Samada meliputi Majlis Daerah - Samada
meliputi hanya Majlis Tempatan- Samada Majlis
Daerah diberi kuasa untuk bertindak di bawah
Akta.**

**d INTERPRETASI: "Local authority"- Seksyen 2,
Akta Kerajaan Tempatan, 1976 - Takrif -
Perbandingan dengan maksud "local author-
ity" dibawah Akta Jalan, Parit dan Bangunan-
Samada ungkapan "local authority" dalam
kedua-dua Akta mempunyai maksud dan skop
yang berbeza.**

**e INTERPRETASI: Akta am dan Akta khas -
Percanggahan dalam peruntukan- Samada Akta
am tertakluk kepada Akta khas- Samada Akta
khas satu pengecualian kepada Akta am -
Samada Akta yang baharu membatalkan Akta
yang lama.**

f Plaintiff telah memulakan pembinaan satu skim perumahan untuk kakitangan dan pekerja mereka didalam kawasan pentadbiran defendan. Pelan pelan perumahan bagi skim tersebut telah diluluskan oleh Pengarah Buruh berlandaskan peruntukan dalam Akta Standard Standard Minima Perumahan dan Kemudahan Pekerja 1990 (Akta 446) dan peraturan-peraturan yang dibuat dibawahnya.

g Bagaimanapun sebagai tanda hormat plaintiff telah mengemukakan juga pelan-pelan skim perumahan tersebut kepada defendan.

h Ekoran dari itu pada 16 Disember 1993 defendan telah mengarahkan plaintiff supaya menghentikan semua kerja pembinaan skim tersebut sehingga kelulusan pelan diberi oleh defendan. Arahan ini dibuat dibawah seksyen 70 Akta Jalan Parit dan Bangunan 1974 (Akta 133). Di atas arahan ini plaintiff telah memohon Mahkamah mengistiharkan antara lain bahawa skim tersebut adalah khusus dikuasai oleh Akta 446 dan peraturan-peraturan yang dibuat dibawahnya dan bahawa Akta 133 adalah tidak berkaitan dengan skim perumahan tersebut

i